

מסורת הש"ס

א) ונקמן ק: קג.א.
ב) ונקמן ק: קד. מנחת
ג) כריכות נג: תמורה יא.
ד) דנה מלא: ז) ונחיה
פסא: ד) ג'יז שס פ.
וע"ש: ח) ונכריס יג.
ו) ופ"ג: א) ונחיה רש"ש.

תורה אור השלם

1. וקרבן וקרציו ורחץ
במים והקטיר הבזבז את
הכל המזבחה עליה
אשה ריה ניהות לך:
ירקא א ט
2. ועשית עולותי וקטיר
והקם על מזבחת ה' אלתוך
ודם וזבחך יעשה על
מזבח ה' אלתוך והקטיר
תאכלו: דברים יב כז

הגהות מהר"ב
גרשבורג

א) חובי ריה אלמא וסי
ונקוטנס פ"י לקמן. ריב
עין חלש יוסף לקמן דף
ז' ע"ג גדיה ודע
דמסין למ"ד דף ז' ותי
מב שס דלא ידע איה
מקיס פס"י איה עש"ה
דף ק"ג עמ"ד ל':

מוסב רש"י

בהוייתן הן קדושים.
שנעלמין מן קדושים ולא
ממתי לקמן תמורת פ.
מנחת ובע"ז תמורת פ.
ולכ"י נקט לטון כסיתין.
משום דהא דלוחת קדשים
קדושים נפקא לן פס"ק
דכסותיה מהי לך. דמתיב
רק קדשין. אל תמחורום.
אשר יהו לך אל הולות.
(מנחות טז ובע"ז ונחיה
ק"ד ודברייתא כגו. יבול
יחלוץ. מזה מנעול פלוי
ונחיה טו.)

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ח מלכות
מלכות אסיות הל'
ז:
ב ב מ"י פ"ג מלכות
פסולי הנוקדשין הל'
ט ופ"ו מלכות מעשה
הקדושת הלכ כ סמנ
פס"ק קפ:
ג ג מ"י פ"ו מלכות
מעשה הקדושת הל'
ז:

אלמא איסור מוקדשין קדים. אומר ר"ת משום דמתלה הכל
הוא נשכר והנכשר עלמו מתקשה אחרי כן ומתלנן וענשה
גיד א) ונקוטנס פ"י לקמן דמתלה כשהגיד נולד אינו על הכף ולא
חיל עד שיכא מתקשה על הכף וע"ג דהשתא ר"ל דלחן איסור
גיד חל על איסור מוקדשים על איסור
אכר מן המי דלא חמיר כמקדשים
חיל ועוד דלא אפשר לאיסור גיד
להיות בענין אחר ועוד דלחן איסור
אכר מן המי חל עד שיוולד דלחמ
בסוף פסקין (לקמן דף קג.) כגון שנטרפה
עם יצאת רובה דליסור טרפה ואיסור
אכר מן המי חיל כצדי הדדי:

והא מתניתין דגא כרבי יהודה
דקתני ונח בשל יין ב'ו.
ה"מ למימר מדקתני טהג בשלל ופליג
ר' יהודה אלל רישא דמלחא נקט:
קדשים דאיסור ברת מי שמעת
ז"ה. משמע דלפילו
בשלמים ולאחר זריקה דשרי אף
לזרים בעי למימר דלא חיל כלל
איסור גיד ושרי בשלמי אע"ג דלאחר
זריקה פסק איסור קדשים מדלח
אשתן דחילי אלל כמנכרת ומינה
כיון דהשתא ליכא איסור קדשים
אע"ג דיכול לנח לזי איסור כרת
כגון אס אוכלו בעומת הגוף אמאי
לא יחול איסור גיד דלחן כאן איסור
חל על איסור כדלחמ כפיק ארבעה
אמין ויצמות דף נג.) דלחות אשה מתלח
תלי וקאי כ'ו וי"ל כיון דמחיים לא חיל
איסור גיד דליכא איסור מוקדשין
דיכול לנח לזי כרת על ידי פיגול
ונתיר ועמח וו לא חיל איסור גיד
לאחר שמיטה וזריקה דבעין שיחול
מחיים איסור גיד דומיא דיעקב שגשה
לו גידו מחיים וז"ת וימח מגו
דליחוסף איסור גיד לנני נח דליחוסף
נמי לישראל כ"ו דהא דנאכר לנני
נח היינו דוקא לנני יעקב דקודם מתן
מורה איקרו בני נח ואפילו נאכר
הא מתלה לכל אומות העולם הא
אמר כ"ו ארבע מיתות (פסח"ד דף נט.)
כל מזה שנאמר לנני נח ולא שנית
בסני לישראל נאמר לא לנני נח
וא"כ לאחר מתן מורה שרי לכולו לנני
מישראל וז"ת וימח מיגו דליחוסף
איסור גיד לנני דלסור להעלותו
דאיחוסף נמי להדיוט איסור אפילה
וי"ל דליכא למחן דלחמ כסמון
מחוסרין יעלו: הבא בסבכרת
עסקינן דברחם קדוש. וכצדי הדדי
קאתו וקמ"ל דלא מנטל איסור

קדשים החמור איסור גיד
לכ"י יוחנן קדים דלחמ (לע"ד דף עה.) חלש חלב מנן משעה חי
דחלבו כחלב כהמה והכר אחא איסור מוקדשין דחמיר וחיל עליה
וא"כ לכ"י יוחנן מוקדשין טהגין גיד מעל ליה ונראה דל"י יוחנן
לא חיל איסור גיד ואיסור חלב עד שיכא לחון ממעי אמו לאור
העולם וכן משמע דבסוף פירקין (לקמן דף קג.) קאמר רבי יוחנן גופיה
כשנטרפה עם יצאת רובה דליסור אכר ואיסור חלב ואיסור טרפה
כצדי הדדי קאתו אלמא דליכא איסור חל'ו) במעי אמו:
פרש"ו ירדו רבי היא דתניא ב'ו. תימה אמאי מיימי ח'ו כרייתא
קתני ונראה דאי ללא כרייתא קמיימח המ"ל דרבנן
סברי שיש לרבות כל מה שנוכל לרבות ואפילו פרשו דליסורא ולית
לן למעוטי אלל פוקעים גירדא שהוא סוף העלאה ורבי סבר
דכריא ומיעוטא חית לן לאוקומי בתחלת העלאה ולא נמטע כמו
קן אלל דבר אחר דהיינו פרשו דליסורא אבל מחוסרים דליסורא
ופרשו דהימירא יעלו ולהכי מיימי כרייתא קמיימח דגידים דהימירא
נמי כשפרשו ירדו דומיא דעמנות דהימירא ועל כרחק רבי היא אלמא
לא מרבי רבי כל מה שיכול להרבות דהא אוקי נמי מיעוט כפרשו
דהימירא והכי נמי לרבנן לא מרבי כל מה שיכולין להרבות אלל ממעטין דליסורא אפילו במחוסרין:

לענין רש"י

אשקלניס ואישקלניס ירן.
להחפז.

רבינו גרשום

דאע"ג דאיסור מוקדשין
קדים אחי איסור גיד וחיל
שכן איסורו נוגח בכני
נח: ופילו עליה כדא
דדא סבר אינו נוגח
אלא בירך של יין וזאת
ירון סבר כין ביטול כן
בשטאל: איסור רשעות
ליה לרי יהודה כדא
כ"ו. כלומר דהוא אמר
במתיב איסור גיד נוגח
בטפאה דאיסור גיד חל
על איסור טומאה דאיסור
לא. כלומר טומאה איסור
לאו הוא איסור קל הוא
לפי איסור גיד חל עליו.
כקדשים דאיסור כרת מי
שמעת ליה דאיסור גיד
חל על איסור קדשים
דחמיר: אלא הבמ"ע
בסבכרת. כלומר דאני
קדוש אלא בצינורו
הרחם דבצינורו מן הרחם
שי עליו גיד ובהדיו
קאתין: ואיכתיא אימא
לעולם בולדות קדשים.
כלומר ואי פרסת וזא
לא אחי איסור גיד וחיל
איסור קדשים קסבר
ולדות קדשים בהוייתן
[תו] קדושים ולא בשפי
אמן אלא בשעת הווייתן
לעולם שהיא בשעת ליות
גיד וקדושה בהי הדדי
קאתו: לא שנו אלא
קדשים הנאכלין גיד
הנשה נוגח בהן אבל
קדשים שאין נאכלין כגון
עולה אין גיד הנשה נוגח
בהן: כאן חלקות כ"ו.
כלומר מה דאמרי אין גיד
הנשה נוגח בהן לחלקות
מי שאוכלו רכין שאין
דאו לאכילה אין חייב
מלקות אבל איסורא עבד
אלל להעלותו ע"ג תומח
להקטירו גיד הנשה נוגח
בהן דאין מקטירין אותו:
רב נחמן בר יצחק אמר
להעלותו פליגי כלומר
אפי' להעלותו פליגי
דמאן דאמר אין גיד
הנשה נוגח בהן מעלין
אותו להקטיר: יבול אחי
פירשו. כלומר יבול חייב
ניטלו מן הבשר: ת"ל
ועשית עולותיך הבשר
ודם. כלומר הבשר אין
אבל גידים ועצמות לא:
הא מה אני מקיים ועשית
עולותיך ונין כפיקין.
כלומר לאברים ופרסיה
שנתעבלו מע"ג תומח
דאותו אהה מחויר אבל
יעול"י גידים ועצמות אי
אחה מחויר:

למזבח אין איסור גיד טהג
כדאמרין לקמן) דלא חמיר ולא יאכל המזבח: לישנא אהרינא כאן לחללו
כאן להעלותו. מאן דלחמ אין טהג בעולה לחללו קאמר שאני מנחה
לחללו מן הידך ומחן דלחמ טהג להעלותו קאמר דלסור להעלותו
כפני עמחו אם פירש מן הידך: רב נחמן בר יצחק אמר לחללו
פליגי. דמ"ד טהג קסבר מזה לחללו. וללשנא קמא להעלותו פליגי
מ"ד טהג קסבר להעלותו נמי אסור עם הידך כדפליגי רבי
ורבנן לקמן דלרבי שרי כדמוקי לקמן אליבא דרבי כי אינטרין
קרא למשרי גיד הנשה כמחוסר ולרבנן אסור דבעינן מן המותר
לישראל: רבנן הוא: אפילו פרשו. מן הנכשר הך גידין.
גנדין המותרין קאמר דומיא דעמנות: ומאן שמעט ליה כ'ו.
כלומר וכן מתניתין' לאו דכרי הכל היא אלל רבי היא ופליגי רבנן עליה
וכדתינא כ'ו ומפלוסותי שמעינן דלרבי גיד הנשה מותר ולרבנן אסור
דמפרש ואילי: ומה אני מקיים הכשר והסד. ולא גידין: כפוקעין.
מעל האור. אשקלניטו: מידי דהוי ארשאה של עולה. דלרין
שיקריננו שלם כדתיב (ויקרא א) ואת הראש והרי עצמות הרבה יש:
ממשקה

של